

Dolenjski list

Glasilo Osvobodilne fronte okrajev Črnomelj, Kočevje, Novo mesto in Trebnje

Leto II. — Štev. 16.

NOVO MESTO, 20. aprila 1951.

Izhaja tedensko

Več političnega dela

8. aprila se je sestal v Novem mestu okrajni zbor Fronte

Tretjega zasedanja okrajnega zobra Fronte v Novem mestu se je udeležilo okrog 100 izvoljenih delegatov. Od Izvršnega odbora OF Slovenije je zboru prisostvoval tov. Hočevar Franc, javni tožilec LRS in ljudski odposlanec novomeškega okraja za Ljudsko skupščino LRS.

Iz obširnega poročila sekretarja okrajnega odbora OF je razvidno delo Fronte v novomeškem okraju, precej so pa dodali poročili tudi delegati osnovnih organizacij iz vasi. Veliko večja udeležba pri volitvah v Ljudsko skupščino 18. marca kot na volitvah v okrajno skupščino je dokaz boljšega političnega dela osnovnih organizacij v pripravah za volitve.

Najboljša organizacija je v Dolenjskih Toplicah, ki si je tudi priborila prehodno zastavico okrajnega odbora OF v trajno last. Ponosni zadružni dom, ki bo na dan proslave 27. aprila svečano izročen svojemu namenu, je plod dela in naporov frontne organizacije. 9000 ur prostovoljnega dela so opravili frontovci Dolenjskih Toplic pri raznih delih v korist kraja v času šestmesečnega tekmovanja. VO - OF Gornja Brezovica pri St. Jerneju je tudi prejel priznanje okrajnega odbora OF. V svete vrste je organizacija zjela že 90% vseh volivcev. Dobro je sodelovanje s KLO, vse zadeve kraja rešujejo na skupnih sestankih. Za popravilo vaške ceste so nadrobili 250 kubičnih metrov gramoza, očistili in poškrpili vse sadno drevje in popravili vaški vodnjak. Kar 5000 ur prostovoljnega dela so opravili pri tem.

V KLO Zameško se je delo Fronte močno pozivilo. Vse predvolilne sestanke so pripravljali sami krajevni aktivisti. Mnogo dela so vložili frontovci tega kraja v popravilo vaški poti in kopanje odvodnih kanalov, pozbili pa so o tem poročati. Organizacija OF na Trški gori je v veliki pomoč tamkajšnjim KDZ. Ni sestanka ali seje Fronte, da ne bi na njej razpravljali o kmečki delovni zadruži. Po zaslugu Fronte se je v letošnjem letu vključilo v zadružno 6 novih članov. V svoje vrste je organizacija zajela že 82% vseh volivcev. Omeniti je treba zboljšano delo Fronte v Hinjah. Izkazali so se pri odkupu krme in pripravah za volitve. Sedaj so sklenili, da bo do konca leta pod streho zadružni dom, katerega misijo takoj graditi.

V Gornjih Sušicah si frontovci zelo prizadevajo, da bo zadružni dom čimprej dokončan. Na dograditvi zadružnega doma dela veliko tudi frontna organizacija v Zužemberku. Se cela vrsta je organizacij, ki so se izkazale pri delu, kot n. pr. organizacije v St. Jerneju, St. Petru, Uršnih selih, Zbruh, Dvoru, Ajdovcu, v Smihelu pri Novem mestu, Vavti vasi, Straži in drugod.

Iz poročil in razgovora na zboru pa je tudi razvidno, s kakšnimi težavami se borijo frontne organizacije na vaši. Frontne organizacije se še vse preveč spuščajo v drobna gospodarska vprašanja, ki spadajo predvsem v delokrog krajevnega ljudskega odbora. Pristem tri politično delo, ki je glavna naloga OF. Razni nepravilni posegi okrajnih aktivistov mimo krajevnih organov povzročajo veliko težav in rušijo politično zavest naših ljudi. Tako je bil pred dnevi brez vsakega vzroka ali pismenega naloga aretiran in 4 dni zaprt član okrajne skupščine v ljudski inšpektor tov. Bregant Miha iz Zalovč (KLO Smarješke Toplice); baje samo zato, ker je bil navzoč pri nekem sporu vsled odvzemana vola. Delegati osnovnih organizacij so precej povedali o nedemokratičnih načinih dela odšupnih organov na vaši.

Ljudska inšpekcija še ni razvila dela, ki bi bilo potrebno. Od 165 grup LI je najbolje razumela svojo nalogu grupe v Zužemberku. Nekoliko gibljejo še grupe LI v St. Petru, Novem mestu ter Stopičah. Primer nedelavnosti je grupa v Smarjeti, kjer dnevno prihajajo pismene prijave in pritožbe na KLO, pa jih nihče ne rešuje.

Vrsta novih sklepov, ki jih je sprejel okrajni zbor Fronte, pomeni nove naloge frontnih organizacij. Predvsem je potrebno, da se frontne organizacije posvetijo v prvi vrsti političnemu delu. Gospodarske stvari spadajo v reševanje krajevnih ljudskih odborov. Fronta pa bo tista, ki bo prizadevana KLO podprtja, pri tem pa budno pazila na demokratično izvajanje predpisov. Fronta mora v celoti postati politična šola naših ljudi in čuvati demokratičnih pridobitev, našega dosedanjega razvoja.

PRED NAŠIM NAJVEČJIM PRAZNIKOM**Kako se pripravljamo na počastitev
10. obletnice ustanovitve Osvobodilne fronte****V Št. Petru — spomenik padlim borcem**

Na predvečer praznika bo tudi v St. Petru svečana seja odbora OF in sprejem novih članov. Goreli bodo kresovi, na akademiji bo nastopil pevski zbor, fizkulturno društvo itd. 27. aprila bo odprt spomenik padlim borcem, popoldne pa bodo priredili partizanski miting.

Bela krajina pozdravlja 10 zmagoslavnih let OF

O podobnih načrtih govorijo tudi poročila iz Smarjeških Toplic, Straže, Dvora, Zagrade, Smarjet, Podturna, Podhoste in mnogih drugih krajev. Povsed bodo s kresovi, povorkami, slavnostnimi sejami odborov OF, obiski partizanskih grobov, otvoritvami zadružnih domov in podobnim pozdravili 10. obletnico ustanovitve OF. Ze dolgo se niso organizacije OF s tako vestnostjo pripravljale na proslave kakor se pripravljajo tokat.

10 zmagoslavnih let OF

Gradac, ki ima eno najdelavnejših frontnih organizacij na Dolenjskem, pripravlja Miklovo Založno v otvoritev dvorane. 29. aprila bodo odkriti spomenik padlim borcem s sodelovanjem folklornih grup in godb na pihala.

V mnogih ostalih krajih Bela krajina pripravlja organizacije OF, društva in šole svečane proslave, akademije, kresove in različne prireditve.

Podobne proslave pripravljajo tudi v vseh večjih krajih v okraju Trebnje in Kočevje.

Vsa Dolenjska pričakuje 27. aprila s prazničnim razpoloženjem. Deset slavnih let je minilo, trdno združeni stopamo k novim zmagam, čeprav v težkih pogojih. Nič pa nas ne more odvrniti od naših ciljev. Kakor doslej, tako nas bosta tudi vnaprej varno vodila naša moč in vztrajnost; edinstvo naše politične organizacije je granitni temelj, ki klubuje vsem viharjem.

Tito, Partija, ljudstvo, združeno v Osvobodilni fronti — to je eno. Zato pozdravlja Dolenjska zgodovinska praznik OF strnjena in polna načrtov za nove delovne zmage.

V Gradacu postavljam spomenik padlim borcem — partizanom

Kamnoseško podjetje »Marmora« iz Ljubljane je pred dnevi pričelo v Gradacu v Beli krajini postavljati spomenik borcem — padlim partizanom. Spomenik je izdelan po načrtih kiparja Trpina in bo ena najlepših monumentalnih pridobitev Bele krajine. Gradske frontovci so si izvolili spomeniški odbor, čigar skrb je, s kulturnimi prireditvami v počastitev 10. obletnice OF kriti stroške za spomenik, ki bodo znašali približno pol milijona dinarjev. V ta namen se pripravlja v Gradacu velika tombola in vrsta drugih prireditiv. Republiški odbor ZB je že prispeval lepo vsoto za kritje stroškov pri postavitvi spomenika, ki bo v okras novo urejemu gradiškemu parku, katerega bodo uredili člani množičnih organizacij s prostovoljnim delom. Pri tej akciji jim nudi izdatno pomoč tudi uprava Dežkega vzgajališča v Gradacu.

OF novomeškega okraja bo s štafeto pozdravila III. kongres

III. kongresu Osvobodilne fronte Slovenije bodo organizacije OF okraja Novo mesto poslale iskrene pozdrave s posebno frontno štafeto.

25. aprila zjutraj bodo tekle proti Novemu mestu štiri okrajne štafete iz Baze 20 na Rogu, iz Uršnih sel, Gaberja in St. Jerneja. Štafete se bodo v Novem mestu združile v skupno štafeto, ki bo 26. aprila zjutraj nadaljevala pot v Ljubljano.

Trebanjska mladina za progo Dobojski — Banja Luka

Mladinski aktivni v okraju Trebnje tekmujejo med seboj, kdo bo zbral več članov za mlađinsko delovno brigado. Mladinski aktiv Kriška reber je napovedal tekmovanje vsem aktivom v okraju, kdo bo vključil več mlađine. Za njim noče zaostajati mlađinski aktiv v St. Rupertu, ki ima v rokah prehodno zastavico. Mladinski aktiv Čevljarijev iz Mokronoga bo dal v delovno brigado 5 mlađincev in sicer takoj, čim bodo opravili strokovne izpite, na katere se pridno pripravljajo. Mladinski aktiv Dolnja Nemška vas je svojo obvezno že izpolnila. V.

Kmetje, zadružniki!

Vložite vse sile v pravočasno izpolnitev pomladanske setve! Zasejte sleherno ped zemlje, ki ne sme ostati neobdelana!

Frontne organizacije!

Skrbite z vso resnostjo za vzajemno pomoč pri pomladanski setvi! Mladina, ne pozabi partizanskih vdov in starejših oseb, ki morda same ne bi mogle pravočasno opraviti vseh del. Nihče ne sme stati ob strani!

V največji tovarni igrač na Balkanu

»Mamica, kupi mi igračko!« Svetle očke zastrmijo v veliko izjožbo, malo nosek se radovano pritisne na hladno šipo, ročice pa se iztezajo po petelinčku, konjičku, zajčku, pikapolonci ali pa bi rade potipale avtomobilček, traktor, vlak, vozilček in dolgo vrsto drugih lepo pisanih igračk, ki se same ponujajo. Večji otroci se ozirajo v izložbe z drugačnimi zahtevami, ta bi rad skiro, oni šah, domino, keglje ali pa pestre sestavljanke, ki silijo domišljijo k zidanju, razstavljanju in zopet k novim načrtom.

Igračke. Kdo se jih ne spominja, kadar opazuje resno delo naših malčkov? Morda so bile skromne — košček lesa, žoga iz cunja, lopatica za obračanje zemlje, vendar pa so nas razveseljevale v vzugajale. Danes so tudi igračke v načrttem delu naše vedno širše proizvodnje.

O novomeški tovarni igrač vemo prav malo. V naši sredti živijo »igračarji« — imo je požrtvovalnim delavkom in delavcem lahko samo v čast! — pa vendar jih ne poznamo. Pač — meščani smo se dolge mesec pogovarjali o tem delovnem kolektivu, kadar smo se jezili nad njihovim velikim, pravzaprav preglasnim zračnikom, ki je spravljal sosedne tovarne že skoraj v obup. Ko so v zračnik namestili manjši motor, so utihile tudi naše govorice o tovarni.

Rad bi zvedel o izdelovanju igrač kaj več. Stoplj sem do prijaznega direktorja Janeza Strgovška in ga prosil, naj pove bralcem Dolenjskega lista, zakaj je novomeška tovarna igrač dobila preteklo soboto republiško zastavo, naslov zaslужnega kolektiva lesne stroke in denarno nagrado.

»Poglejva najprej nekaj števil! Lani smo izpolnili letni plan že 12. decembra. Ni bil majhen; poleg tega smo tuk pred koncem leta dobili nujno izvenplansko nalogu za izdelavo večje količine vrtnih stolov za inozemstvo. Oba nalogi sta bili pravocasno izvršeni. Izdelkov smo imeli na koncu leta za 11% manj kakor bi jih bili lahko imeli, dochodkov pa smo dosegli 7,5% čez predvideni plan. — Delavski svet in upravni odbor sta od jeseni dalje krepko posegla v proizvodnjo. Disciplina se je dvignila — brez tega lanskih nalog ne bi izpolnili. V letu 1949 je imela tovarna 532 izgubljenih dni zaradi neopravičenih izostankov, lani samo še 168. Od julija do septembra smo imeli lani mesечно po 170 do 200 izostankov zaradi bolezni nad 3 dni, v novembru in decembru samo še po 70 — za več kot polovico manj. «Pa letos?«

»Tromesečni plan je dosežen v celoti — po vrednosti s 100,2%, količinsko s 101,2%. Dosegli smo ga 29. marca...«

Cemu bi še spraševal o številkah. Zaprosil sem direktorja, naj mi pokaže proizvodno pot igračke — od deske do pisanega konjička.

O delu in nalogah splošnih kmetijskih zadrag

Za pretežno večino naših splošnih kmetijskih zadrag drži, da niso dosedaj izpolnile naloge, ki bi jo morale. Vse preveč so se oprijele samo trgovine, bolj točno razdeljevanja blaga, ki jima je po razdelilniku dobavilo trgovsko podjetje OZKZ. Le malo zadrag se je spustilo v druge gospodarske dejavnosti kot v obrtne odseke, zadružne ekonomije, živinorejske, sadarske, vrtnarske ter vinogradniške odseke itd. Nič ni čudnega zato, da so nekatere zadrage s takim ozkim delovanjem prišle v denarne težkoce. Poglejmo nekaj primerov iz delovanja splošnih kmetijskih zadrag v novomeškem okraju.

Od 41 kmetijskih zadrag je na koncu leta dve tretjini izkazalo precej izgube, ena tretjina zadrag pa je imela precej dobička. Poglejmo, kaj je povzročilo izgubo v enih zadragah in kako so delale zadrage, ki so izkazale dobiček.

Upravni odbori zadrag, ki izkazujejo izgubo, kažejo isto samo v trgovini (drugi dejavnosti pri takih zadragah niso niti imeli). Za vzrok navajajo premajhne količine blaga, ki so ga prejeli po razdelilniku, prenizek rabat (zaslužek), preveč zaposlenega kadra, razno dirigiranje od zgoraj itd. Res je, da po prejšnjem načinu trgovanja niso imeli zadrage prave možnosti ustvarjanja dohodkov v trgovini. Res je pa tudi, da je večina upravnih odborov in poslovodilj samo čakala na dobove iz centra, da se pa sami niso brigali za možnost razširitve trgovine na druge vire kot so odkup zdravilnih zelišč in prostih viškov. Drži tudi, da je bilo po smernicah iz OZKZ v večini zadrag preveč kadra, toda če bi zadraga razširila svoje delovanje na ostale gospodarske panoge, kar bi bila njena dolžnost, potem bi lahko tudi odvišni kader zaposlila na drugih delih.

Večina zadrag se pritožuje, da nima dovolj obratnih sredstev. V letu 1949 in 1950 je bilo ustanovljenih 32 denarnih odsekov, toda dejansko jih je poslovalo le 16 in še tisti zelo skromno. In vendar je prav tu največja možnost, da si zadraga pridobi več obratnih sredstev, iz katerih bi lahko potem tudi nudila pomoč svojim članom v obliku kreditov.

Zavila sva v delavnice. V strojnom oddelku tovarne je stiska. Tu režejo debele deske v primerne kose, stroji jih zgledijo, visokoturni rezkerji jim dajo prve surove oblike. Rezkalni pododdelenek je zavit v prah. Nad enim strojem je že urejena naprava za odvajanje prahu, da delavec ob stroju manj trpijo. Na dvorišču sva videla priprave, ki čakajo na montažo. V načrtu imajo še marsikatero izboljšanje, teže pa je letos z investicijami.

Brusilni bobni in tekoči trakovi v sosednjih prostorjih zbrusijo igračke, da so gladke kakor bi bile iz kovine. V lužilnih kadeh dobijo nekateri deli igračk osnovno rdečo, rumeno ali drugačno barvo.

V mehanični delavnici na dvorišču sem zagledal model otroškega športnega vozička. Prav nič ni bil podoben igrački, pač pa čisto pravemu vozičku, po kakršnem že dolgo hrepemijo mame.

»Ta je prvi; letos jih bomo izdelali več tisoč in še prav poceni bodo!« mi je smehljaje pojasnil direktor Strgovšek. Ličen izdelek bo v ponos novomeškim »igračarjem«, ki poznajo želje naših družin.

V strugarskem oddelku stoji za polavtomatskimi stroji žene in dekleta. Večkratna udarica Pavla Vodnika je pravkar stružila osi za samokolnice. V nekaj sekundah je z noži na stružnik spremeno izobilovala iz koša bukovine malo os. Soseda zraven nje izdeluje koleške vseh vrst, druga kroglice za računalna. Pod nožem priučenega delavca mladega fanta, je v sosednjem prostoru pada na mizo šahovski kmet za kmetom — krasen, okusen izdelek. Sahl novomeške tovarne so med najlepšimi v državi.

V nadstropju nad strugarijo je montažni, sestavljalni oddelki. Iz posameznih kosov rastejo tu vozički, skiroji, računalna, igrače-

dobivajo kolesa. Do 1000 vozičkov sestavijo v 8 urah spretne roke delavk. 80% delovnih mest imajo žene in dekleta, ki so se v zadnjih letih pridružile najzahtevnejših strojnih del.

Barvni oddelki je v najvišjem nastropju. Tu dobijo igračko »obleko«, preden jih poslajo v skladisče, od tam pa po celi državi. Močan duh po acetonu udarja v nosnice. V tem oddelku je bil postavljen tudi stroj, ki je šilj veliki zračnik k tuljenju; zdaj imajo manjšega, pa tudi tega bodo kmalu preuredili. V barvanci je najtežje delo, zato mora biti zrak tu čim bolj čist.

Se v modelno sobo sva zavila z direktorjem. Lani je tovarna dala v promet 8 novih igračk, letos jih bo izdelala še 9: avtobus, cestni valjkar, traktor, osebni vlak, most, sestavljanke »triglator«, Hopla, trikolo in športni avtomobil. Komisija za oceno igrač pri ministrstvu za prosveto je vse modele novih igračk odobrila kot vzgojne in jih priporoča kupcem.

Premalo je prostora, da bi zapisal vse, kar sem videl v tovarni igrač. Se bi bilo treba marsikaj povedati o krožku ljudske tehnike v tovarni, ki vzgaja nove strokovnjake, pa o udarnikih in udarincih, o članih upravnega odbora in delavskega sveta, skratka o vseh, ki so se lani trudili, da je podjetje v soboto dobilo republiško prehodno zastavo lesne stroke. Direktor tudi ni skrival šibkih točk, ki so še v tovarni. Plan raste, število delavcev in nameščencev pada. Vedno boljše delajo, tako mi je pojasnil — v tem pa je tudi glavni vzrok, da je plan dosežen.

V vrsti podjetij in tovarni, ki z uspehom gradijo naše gospodarstvo, so tudi novomeški »igračarji«. Upravičeno so lahko ponosni na častno priznanje republike. M.

KMETIJSKI SVETOVALEC

Kmetovalci — sejte čim več industrijskih rastlin!

Industrijske rastline — zlasti oljna repica sončnica in buče si z uspehom utira pot tudi na Dolenjskem. Kmetovalci so spoznali veliko korist, ki jo imajo pri pridelovanju oljnih rastlin, ker prejmejo po ugodnih pogojih olje in oljne tropine.

V okraju Novo mesto kmetovalci v pretekli jeseni niso posejali toliko oljne repice in ozimnega lanu, za kolikor so sklenili pogodbe. Razumljivo je, da mora biti podpisana pogodba izvršena; v nasprotju s primerbo Glavne direkcije živilske industrije v jeseni zahtevala namesto oljnih semen mast. Vsem kmetovalcem, ki niso posejali površin z oljnimi rastlinami, za katere so podpisali pogodbo, je dana možnost, da zamujeno popravijo s setvijo jarega lanu, sončnic in

buč. V kolikor niso posejali jarega lanu lahko pogodbene količine semena lanu ali oljne repice nadoknadjajo tako, da bodo posejali sončnice; namesto oljne repice in lanu bodo oddali sončnice ali pa buče. Radi tega naj takoj podpišajo pri KZ nove pogodbe, KZ bo pa podpisano pogodbo za oddajo oljne repice ali lanu razveljavila.

Sončnice uspevajo povsod in za to nivoj, da kmetovalci ne bi bili v stanju posejati takšnih površin s sončnicami ali bučami kot so se pogodbeno zavezali. Vsak kmetovalec ima sedaj še čas, da zamujeno popravi, da v jeseni ne bo zamere in hepotrebne kritike z izgovori.

Več sončnic!

Najlažje nadoknadmimo premale posejane površine ozimnih industrijskih rastlin s setvijo sončnic. Sončnic je po naših poljih vsako leto več, vendar kmetovalci nimajo dobrega semena. Pridelok pa zavisi kakor pri ostalih rastlinah od kakovosti semena. Zaradi čim večjega pridelka sončnic je Glavna direkcija živilske industrije preskrbela kakovostno seme besarabskih sončnic. Besarabska sončnica prej dozori, je nižje rasti, manj izcrpava zemljo, ne dela zalistnih poganjkov, seme ima tanjšo luščino in mnogo debeljejši jedrce. Zaradi tega bodo tudi pridelovalci pri oddaji semena besarabskih sončnic prejeli za vsakih oddanih 100 kg semena po 1 kg več olja kot pa za domače sončnice.

Zaradi velikih korist, ki jih imamo s setvijo semena besarabske sončnice, naj vsi kmetovalci obvezno zamenjajo seme sončnic z besarabskimi sončnicami. Kmetovalce zadruge bodo prejeli dovolj semena; dolžnost kmetovalcev je, da seme takoj zamenjajo, kadar pa letos prvič sadi sončnice bo lahko prejel seme proti plačilu.

Generalna direkcija za živilske industrije je za odkup oljnic letine 1951 določila naslednje ugodnosti:

Za 100 kg semena sončnic besarabske vrste 10 kg jedilnega olja in 15 kg tropin.

Za 100 kg semena sončnic domače vrste 9 kg jedilnega olja in 15 kg tropin.

Za 100 kg semena bučnic 16 kg jedilnega olja in 10 kg tropin.

Za 100 kg semena oljne repice 8 kg jedilnega olja in 15 kg tropin.

Za 100 kg lančnega semena 8 kg jedilnega olja in 15 kg tropin.

Ti pogoji veljajo za pridelovalce, ki so sklenili pogodbo o oddaji pridelka. Pridelovalci, ki pogodb ne bi podpisali, pa bodo prejeli po 2 kg olja manj kod pogodbenikov. Sklepanje pogodb, bo zaključeno 28. aprila 1951. Da ne bi bili kmetovalci prikrajšani, naj takoj sklenejo pogodbo, če jih še niso. Kjer dobro uspevajo buče, je v interesu kmetovalcev, da sade čim več buče, ki se zelo koristno uporabljajo tudi za prehrano prašičev. Buče, posajene kot vmesna kultura, ne znižujejo pridelka glavne rastline, potrebujejo pa gnojenje zemljo in dovolj vlage.

V letosnjem letu se uvaja povsod pridelovanje industrijskega sirka. Industrijski sirki je poznani že skoraj vsem kmetovalcem, vendar je bil slabe kakovosti, ker kmetovalci niso imajo dobrega semena. Kmetijske zadruge so v zadnjem času sklepale pogodbe

7. aprila smo praznovali dan zdravstva

Na ta dan je bila leta 1948 ustanovljena Svetovna zdravstvena organizacija z namenom, da združi vse narode v skupni borbi proti bolezni, v prizadevanju za varstvo in ohranitev zdravja ljudi in za napredok zdravstvene službe vseh dežel. Sedež te organizacije je v Ženevi, združuje pa 74 držav. Tudi FLRJ je članica te mednarodne organizacije.

Ob priliki mednarodnega praznovanja dneva zdravstva moramo pomisliti na napore človeštva za ohranitev zdravja. Pri tem so delujejo vse države. Da bi bila omogočena ta plemenita borba vsem deželam, so osnovani pri Organizaciji združenih narodov mednarodno zdravstveno organizacijo, v katero dajejo prispevke po svojih močeh vse države — članice. Za to dobe pomoč v hrani, denarju, zdravilih itd. najbolj prizadeta in zaostale države.

Predsednik Svetovne zdravstvene organizacije je dr. Andrija Stampar, predsednik Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti, znan že pred drugo svetovno vojno kot mednarodni zdravstveni delavec. Tačko je n. pr. na Kitajskem organiziral zdravstveno službo.

Članice OZN prispevajo svoje deleže v denarju, materialu, naravi, zdravilih itd. v UNICEF, t. j. mednarodni fond za pomoč otrokom. Iz tega fonda dobivajo vse potrebne države, med njimi tudi FLRJ, pomoč za otroke v obliki hrane, zdravil, avtomobilov za zdravstveno službo, za zaščito matere in otroka, opreme za otroške poslovalnice in otroške bolnice. Ta pomoč se deli brezplačno, prednost imajo ekonomsko in socialno ogroženi otroci.

Organizacija CARRE dela na osnovi prostovoljnih prispevkov Američanov, članov te organizacije. Od te organizacije je predvideno pri nas po 90 dkg mleka v prahu, 45 dkg mačob in ista količina jajc v prahu na osebo. Dobili bodo to socialno ogroženi, t. j. bolniki in materialno potrebeni. Tuberkulozni bolniki, ki niso v zajamčeni preiskri, bodo dobili sladkor, prav tako starčki nad 70 let. CARRE daje tudi bolnikom v bolnicah. Pri delitvi sodeluje AFZ.

Oglejmo si v kratkem skrb za matere in otroka pri nas.

Pred kratkim je izšla uredba o obveznem pregledu nosečnic v IV. in VII. mesecu z odvzemom krvi. To je važno, da se pravčasno odkrijajo bolezni, ki imajo za posledico mrtvorogene ali bolne otroke, kakor tudi, da se starši pravčasno ozdravijo. Da je naj vse socialno zavarovane obvezno izrabljajo 3 tedne izrednega dopusta že med porodom.

Vsi porodi v bolnicah so brezplačni za vse. Materinski domovi pa nudijo ženam mir in počitek pred porodom, zdravstvene nasvete in zdravniški nadzor. V našem okraju je še mnogo porodov brez strokovne pomoči, tudi brez babic, kar tudi zvišuje smrtnost otrok. Socialni zavarovanci dobe za vsakega otroka opremo za dojenčke in sicer po 2000 denarnih bonov, doječa mati pa denarno pomoč 600 din do 6. meseča dojenja.

Od 3. otroka dalje se dajejo nagrade po 1000 din za vsakega otroka t. j. za tretjega otroka 3000 din, za četrtega 4000 din itd. do 10.000 din.

Delitev dudu se bo odslej vršila le po otroških posvetovalnicah, toda le takrat, če bo mati nosila otroke na redne zdravstvene pregledy.

Glede smrtnosti otrok je novomeški okraj med najslabšimi v Sloveniji, čeprav nismo med najrevnejšimi. Krivda je v glavnem v temelj:

1. nosečnica predolgo delja. Posledice: težak porod, novorojenčki teh mater umirajo za živiljenjsko slabostjo, možganskim kravljivami, rahitism in obolenji na dihalih.
2. nepravilna prehrana dojenčkov. Posledica: premajhna odpornost novorojenčka oz. dojenčka. Zato naj ima vsaka hiša na deželi zelenjadni vrtiček (ohišnico), tako da bo pri hiši vedno dovolj zelenjave tako za otroke kakor za odrasle

V spomin zaslужnemu možu

4. aprila 1951 je umri v Novem mestu profesor v pokoju Janko Krajec. Z njim je le gel v grob zadnji potomec zasluzne novomeške družine Krajec, ki je mnogo pomenila v kulturnem življenju Novega mesta. Pokojnikov oče je bil namreč znani tiskar in založnik, ki je zala gal v Dolenjske novice, »Narodno biblioteko«, »Tisoč in eno noč«, »Kristofa Smida«, Cast vojvodine Kranjske in mnogo drugih knjig.

Janko Krajec je bil rojen 21. junija 1883 v Novem mestu. Osnovno šolo in gimnazijo je obiskoval v rojstnem kraju, nekaj razredov gimnazije je dovršil v Celju, po maturi v Novem mestu je študiral filozofijo na Dunaju, kjer se je usposobil za učenje nemščine in latinščine. Služboval je v Kranju, Idriji, Ljubljani ter leta 1919–1946 v Novem mestu.

Njegovi učenci ga bodo ohranili v spominu kot dobrega in plemenitega vzgojitelja. Zlasti bodo ostale nepozabne tiste ure, v katerih je posegal izven svojega predmeta v še druga področja, pa bodisi v matematiko, fiziku, zgodovino ali umetnost. V takih urah smo zlasti občutili njegovo ogromno znanje in razgledanost.

Kot pedagog je mnogo prostega časa porabil za izvenšolsko vzgojo mladine. Saj je

bil dolgo vrsto let nadzornik dijaškega naprednega društva Prosveta, ki je vključevalo vse napredne dijake. Vedel je, da so se v Prosveti zbirali zlasti zadnja leta pred vojno levičarski dijaki, toda znal je molčati, dasiravno bi to lahko imelo zanj neugodne posledice. Podpiral je Podporno dijaško društvo, nenadomestljiv pa je bil pri Dijaški kuhinji. Njegova nesebična ljubezen do mladine se je pokazala predvsem v tem, da ni ločil med gimnazijsko in vajeniško mladino, zakaj bil je med ustanovitelji obrine šole v Novem mestu.

Poleg vsega tega je sodeloval pri vseh novomeških naprednih društvenih in ustavnih. Pri Sokolu je zavzemal najbolj različne funkcije — od gospodarja do prosvetarja. Vsa leta je bil tehnični vodja sokolske gledališke družine. Pred leti je aktivno sodeloval pri orkestru, kjer je igral drugo violino. Pri Glasbeni matici je bil vrsto let v odboru, pri Narodni čitalnici pa predsednik.

Profesor Krajec je bil velik bibliofil in zbiratelj kulturno-zgodovinskih predmetov. Ohranil nam je korespondenco nekaterih slovenskih pisateljev in marsikateri predmet, važen za Novo mesto. Vse take predmete pa ni ljubosumno čuval, pač pa jih je ob raznih primernih prilikah odstopal Študijski knjižnici.

V Novem mestu bo ostal njegov spomin živ, trajen pa v ustavnah, ki njegove predmete hrani. Slava njegovemu spominu!

K. B.

Pokrajinsko tekmovanje pevskih zborov, recitatorjev in instrumentalnih skupin

8. aprila je bilo v Novem mestu pokrajinsko tekmovanje. Resnici na ljubo pa to tekmovanje ne moremo imenovati pokrajinsko, ker se okraji Grosuplje, Trebnje in Kočevje tekmovanja niti po predstavninskih Ljudskih prosvete niso udeležili. Tudi črnomalskemu in novomeškemu okraju niso uspele pritegniti podeželja, tako da je prieditev izvenenega kot medmestno tekmovanje. Tekmovanje je bilo pokrajinsko, če bi se priredilo in pripravilo mesec prej. Ljudje, ki nastopajo, so že nekaj tednov močno zapošleni in se niso udeleževali vaj tako kot bi bilo potrebno.

Ni čudno, da je okrajni odbor LP v Novem mestu imel velike preglavice pri seznavljanju programa. Predvideval je zbrane, ki so nekaj dni pred tekmovanjem odpovedali sodelovanje. Vsa pohvala gre Crnomlju, ki je postal na tekmovanje 83 članov; tudi Novomeščani so se odzvali v lepem številu.

Namen tega tekmovanja je bil, da se v plemeniti preizkušnji poiščejo najboljši pio-

nirski, mladinski in ostali zbori, najboljši recitatorji, folkloristi in najboljši orkestri. Nastope bi ocenila Republiška ocenjevalna komisija in podala kritiko o njihovi vrednosti. Nastop je bil določen za 10. uro dopoldne. Zaradi okvarve avtomobila, ki ga je imela komisija, smo čakali do 11. ure in potem po soglasnosti vseh vodij začeli s predvajanjem. Novomeški pionirji, mladinci iz Crnomlja in Novega mesta so že odpeli, ko je prišla komisija. Začal, da niso mogli oceniti teh zborov, ker so res lepo zapeli. Posebno moramo povaliti novomeški zbor učiteljice, ki je prav dobro zapel težje komponirane pesmi. Prav bi bilo, da prideva iz Ljubljane vsaj dva ocenjevalca in naknadno ocenita oba mladinska zbra.

Kritike novomeškega moškega zbra nočem podatati; pripomnil bi le, da naj se drugič za vse nastope temeljito pripravi. Svoje redke vrste naj pomnoži in da vugled ostalim pevskim zborom v okraju, kajti opažamo, da se drugi ravna po njih.

Umetnost recitiranja je pri naših ljudeh podcenjevana in nimajo pravega odnosa do tega. Kdor je poslušal številne recitacije, je moral postati navdušen nad lepim in dobrim prednašanjem recitacij. V instrumentalni skupini so nastopili harmonikanski orkester iz Crnomlja, ki je bil pred nedavnim ustavljen in dobil 55 odstotno oceno, mladinski orkester iz Novega mesta, ki je dobil oceno 65,33 odstotkov ter orkester SKUD »Dušan Jereb«. Orkester SKUD je zadnje čase zelo dvignil kvaliteto. Na nastopu je to še enkrat potrdil, saj je bil ocenjen z 82 odstotki.

Pestre belokranjske noše in ljudski plesi so bili navdušeno sprejeti in so želi veliko odobravanje. Tudi novomeški folkloristi najčačno v vajami!

Tekmovanje je prineslo vsem udeležencem bogate izkušnje in dalo napotila za na-

daljnje delo. Med razgovori so zastopniki drušev drug drugega povabili na gostovanja, kar bo še bolj zbljalo in utrdilo odnose med društvom. Novomeško občinstvo pa naj bi poleg kina in orkestralnih prieditev obiskovalo prav tako tudi pevske koncerte; dolej jih je žal odklanjalo.

Tone Gošnik. — Naslov uredništva in uprave: Novo mesto, Kapucinski trg 3. — Telefon uredništva štev. 127. — Tekoči račun pri Komunalni banki v Novem mestu štev. 616-1-90322-1. — Letna naročnina 150 din, polletna 75 din. — Tiska tiskarna »Slovenskega poročevalca« v Ljubljani.

Ringo

brez sodbe ubil skupno z Mukavecem iz Hrila ob cesti v Razvajah pri Sinjem vrhu. S tem zverinstvom je hotel okupator zastrašiti belokranjsko ljudstvo. Kljub nezaslišanemu teroru pa se je upor širil; iz vseh delov Belo krajine so se zbirali partizani v močno četo, ki je že 1941. leta postala strah in trepet okupatorja. Ta četa pa je v težki in neenakni borbi, ko je pohitela na pomoč preganjanim Slovencem pri Krškem, dne 2. novembra 1941 imela težke izgube na Lazah, kjer je večina borcev padla v neenakim borbi z mnogo močnejšim sovražnikom. Padel je njen komandant Fabjan Alojz in 16 najidealnejših borcev za svobodo. To je bila najtežja doba osvobodilnega pokreta v njej. Ob tej priliki sta bila ujeta znana komunistka Mihelčič Jože in Simec Milan. Mihelčič Jože je bil zverinsko mučen v ljubljanskih zaporih, nato obsojen na smrt in ustreljen kot prvi obsojenec v Sloveniji. Simec Milan pa je bil obsojen na dosmrtno ječo.

Po katastrofi na Lazah so se preživeli partizani borili z velikimi težavami, kajti okupator je strašno trpinčil prebivalstvo. Poleg tega je zapadel nenavadno visok sneg, ki je zavrl odhod novih borcev v partizane. Tako je stopil ves pokret v globoko ilegalno.

V decembru 1941 je CK KPS poslal v Belo krajino Novaka Ivana Očka, ki je prevzel nadaljnje vodstvo osvobodilnega gibanja ter pri Dvojmočevi družini v Kanizariči dobil vso oporo. Tam je bil tudi center uporniške

»V Šmihelu jaz hišico imam«

O delu šmihelskega kulturno umetniškega društva Dolenjski list doslej še ni pisal. Da so pozrtvovalni in delavni, smo lahko brali na lepkah, ki so jih razobesili tudi v Novem mestu. Tako so pred kratkim igrali Lipahov Glavni dobrtek, za njim pa Dickensovega Cvrčka za pečjo. Z igrami niso ostali samo doma, temveč so radi zavili v sedanje vasi; s Cvrčkom pa pečjo so gostovali tudi v Crnomlju. V preteklem tednu pa so že drugič igrali domače delo »V Šmihelu jaz hišico imam«.

Odrski komad, ki ima v sebi sestavne dele burke, tu in tam pa skuša zahajati tudi v spevoigru, je napisal Metod Podbešek. Avtor je v igriki, ki je bila napisana hitro in površno, orisal dogodke, ki so se dogajali v Šmihelu in v okolici pred kakšnimi 15–20 leti. Ni se držal samo Šmihela, saj sega v risanju nekaterih tipov celo do Zajca na veliki cesti čez Gorjance pa tja do »Rodenbergerjevega ječmena tik za vasjo. Kaj je hotel dati Podbešek gledalcem? Sam pravi, da zabavo in smeh. Tridejanka se razvija na odru pred vratmi gostilničarja Trebuha in v njegovi gostilni. Veselino lahko označimo v dveh, treh stavkih: hči bogatega gostilničarja ljubi očetovega hlapca, bogata vdova se je zagledala v hlapca svojega soseda, muzikant snubi gostilničarjevo deklo, Trebuhek, bogati Janez in amerikanec Kumernik pa mešetarijo za vdovo in Janezovo hčer Polono. Po raznih zmešnjavah se končno trije pari najdejo — sreča je tu, hlapca bosta morda celo dediča bogatije...

Razumljivo je, da s tako, že neštetokrat obdelano snovjo ljubezni med bogato hčerko in revnim hlapcem Podbešek ni mogel povedati kaj novega, niti ni prepričljiv z dvomljivim, čeprav odrsko srečno zaključenim koncem. Ljudje se ob gledanju igrice resda nasmejijo, njihov smeh pa velja v pretežni meri gostilniškim kvantam, ki jih stresa iz rokov družbica bogatih kmetov in gostilničarja. Napačno bi bilo odrekati avtorju dobro voljo, podati ljudem nekaj zabavnega, domačega. V primerih, ko mešetari Trebuhek za vdovo, hkrati pa za travnik, pa tudi na drugih mestih, kjer se dejanje zapleta, ne manjka duhovitih scen in dobrih prijmov, ki dajejo slutti, da bi avtor lahko napisal precej boljše delo, če bi pustil stvar dozoret, ali pa, če bi jo vsaj temeljito obdelal pred prvim nastopom. Snov bi bila primerna tudi za spevoigro, posebno še, če bi ji avtor dal malo drugačno okolje in poskrbel za trdnje vsebinsko hrbitenico.

Igrali iz Šmihela so vložili v igro veliko truda. Zavedajo se, da bodo le s trdim delom napredovali. Imajo vse pogoje, da se razvijojo v močno igralsko družino, ki pa je zdaj še na začetku svoje poti.

Trebuhek (Metod Podbešek, hkrati režiser in avtor komada) je ustvaril na odru dograjen lik, v katerega je vložil veliko svojih igralskih sposobnosti. Janezov (Pavel Zagar) je igral dobro in je zadel znacaj kmetiča, ki ga suče premeten Trebuhek. Kumernik (Bogdan Sitar) svoji vlogi ni bil dorasel; oder mu je še nov, ovira pa ga

daljnje delo. Med razgovori so zastopniki drušev drug drugega povabili na gostovanja, kar bo še bolj zbljalo in utrdilo odnose med društvom. Novomeško občinstvo pa naj bi poleg kina in orkestralnih prieditev obiskovalo prav tako tudi pevske koncerte; dolej jih je žal odklanjalo.

Ringo

dejavnosti. V spomladici 1942 je v Beli krajini že mrgele organizacij OF. Okupator je postajal silovito živčen, kar se je izražalo v raznih ukrepnih proti prebivalstvu. Delovanje OF je postajalo vedno bolj javno. Belokranjci so pričeli odhajati trumoma v partizane ter so že v zgodnjih pomladih skupno z novomeškim borci organizirali partizanski odred. Za hitrejši razvoj partizanstva v Beli krajini je bilo pomembno, da so se odselili »kočevarji« ter zapustili partizanom ugodna tla tako iz teritorialnih in političnih ozirov.

NAPAD NA STARI TRG

Dne 1. junija 1942 so belokranjski partizani skupno z kočevarskimi napadi italijansko posadko v Starem trgu ob Kolpi. Dan prej so se zbrali v Knežji lipi, odkoder jih je približno 180 krenilo v zgodnjih urah skozi Predgrad, kjer so zasedli najbliže obronke Starega trga, katerega so napadli v prvem jutranjem svitu. V tej borbi je padlo mnogo Italijanov. Junak dneva borbe v Starem trgu je bil brez dvoma Poropatič Jože iz Zunič, ki je sam zavzel najbolj nedostopen italijanski bunker. Dan je bil za Italijane grozen, saj jih je ob tej priliki padlo in živilih zgorelo 32 vseh žrtev pa so imeli 66. Iz gorečih hiš je odmevala borbeni pesem in harmonika; vsak partizan je hotel dobiti kakšnega črmosračnjaka na svojo muho. Tuk pred popolno zmago pa je Italijanom prislušal od treh strani pomoč. V borbi in pri umiku sta padla dva partizana in en civilist; naslednji dan so bili slavnostno pokopani na Vidmu. V tej borbi sta sodelovali tudi dve partizanki, kar je vzbudilo posebno navdušenje med borci. Veliko in prijet-

tudi šibak govorni organ. Zelo dobro je igral muzikant, ki je govoril enoten šentjernejski dialekt, dočim so nekateri igralci le preradi mešali knjižni jezik z domačo govorico in celo z nelepimi germanizmi. Hlapec France (Ludvik Saje) je bil boljši od Jožeta (Milana Hrastarja), čeprav sta oba le preradi samsko sigrala, premalo pa živel na odru. Anžona je dobro podal Ivan Hrastar. Od ženskih vlog je bila dorasla igrica Ančka, ki jo je igrala Ema Vidic; igralka razpolaga s spremnim in zanesljivim nastopom. Pri Marjanici (Anici Burgar) je motilo menjavanje izgovora. Mica (Sonja Vidic), Polona (Jelka Zajc) in Anžona (Ani Saje) so se potrudile, da bi svoje vloge odigrale kar najbolje, pozna pa se jim začetništvo, vendar pa tudi obetajoč talent, ki čaka režiserjeve roke v naslednjih delih. — Glasbeni vložki so bili primerni z izjemo zadnjega, ki ne spada v okvir igrice »V Šmihelu jaz hišico imam«.

Pričakujemo lahko upravičeno, da bodo šmihelski igralci kmalu dokazali z novimi deli svojo pripravljenost, resno služiti lepi gledališki umetnosti. — k.

„Vdova Rošlinka“ na belokranjskih odrih

Igralska družina v Strekljevcu pri Sečniču je v režiji toy. Mimice Tajčmanove, šolske upraviteljice v Strekljevcu, naštudirala veseloigro v treh dejanjih »Vdova Rošlinka«, uspejno dramatsko delo pisatelja Cvjetka Goljarja. Veseloigra je v nedeljo 1. aprila bila prvič uprizorjena na odru gasilskega doma v Strekljevcu, prizadene igralci pa so igro ponovili 8. aprila popoldne tudi v Podzemlju. Obakrat je bila igra uprizorjena pred nabito polno dvorano, kar samo dokazuje, da si Belokranjci že takih vedrih predstav, ki nudijo poleg vzgojnih trenutkov tudi obično prisrčnega smeha in vesele sproščenosti.

Igra »Vdova Rošlinka« bo v prihodnjih nedeljah z gostovanjem strekljevske igralske družnine prikazana tudi še na nekaterih drugih odrih v Beli krajini. Igrali so po večini sami začetniki, toda veselje do kulturnega udejstvovanja jih je usposobljal da so z odlično naštudirano igro tako v Strekljevcu kakor tudi v Podzemlju želi zasluženo priznanje hvaležnih gledalcev, ki si takih predstav še žele.

Podzemeljska igralska družina, ki študira Lipahovo komedijo »Glavni dobrtek«, objavila, da bo Strekljevcem vrnila obisk. Pozdravljamo plemenito tekmovanje belokranjske mladine pri kulturno prosvetnem udejstvovanju in želimo, da bi nadaljevali z začetim delom za kulturno prosvetni potvig drage Belo krajine. — c

Dan zdravstva v Dol. Toplicah

Sedmega aprila je bil dan zdravstva. Za ta dan je novomeški okraj organiziral po vseh večjih krajih zdravstvena predavanja o zaščiti materje in otroka. Tudi v Dol. Toplicah je bilo predavanje, na katerem je govoril zdravnik dr. Hočvar. Po predavanju je toy, zdravnik odgovarjal na razna vprašanja materam in dajal potrebna navodila. Vsi navzoči so bili zelo zadovoljni; izrazili so željo, da bi bila slična predavanja še večkrat. To bi bilo tudi potrebno, ker si marsikateri mati v mnogih primerih ne ve in ne zna pomagati. Gr.

no presenečenje je bilo tudi, ker so prihitali na pomoč hrvaški partizani preko Kolpe. Tako se je v tej borbi prvič manifestirala borbena enotnost kljub temu, da ni obstajala med obema skupinama prej nobena veza. Po končani borbi se je pričelo pravo veselje partizanov in civilnega prebivalstva okoliških vasi, zlasti Vimol in Ceplice, kjer so kmetje od velikega navdušenja težko obložili mihe z najboljšimi dobrinami.

Velik pomen te akcije se je pokazal na vojaškem in političnem polju. Okupator je postal poln smrtnega strahu; začel se je po srednjeveško utrjevati. Partizanstvo je naraščalo. Iz čet so kar čez noč nastajali bataljoni. Osvobodilno gibanje je med prebivalstvom dobito široko množično oporo. Kmetje so se udeleževali pončeli diverzantskih akcij, rušenja komunikacij ter drugih akcij, čeprav so delali na svojih poljih. Vse prehodne poti v Belo krajino so bile temeljito razrušene in nepruhodne. Nastalo je osvobojeno ozemlje. Odbori OF so postali prve korenine ljudske oblasti. Opravljali so gospodarsko pomembne in polit

Smešne in žalostne iz dolenjske popotne malhe

KRATKO VESELJE VESELICEVIH FANTOV...

Brata Jože in Janko Veselič iz Žuničev sta vložila v slabo zaprto trgovino kmetijske zadruge na Preloki. Prilastila sta si raznega blaga kot n. pr. živil, tekštila, čevljev, konzerv, saharina in podobnega v skupni vrednosti preko 100.000 dinarjev. Blago sta znesla v gozd. V trenutku, ko sta ga lepo urejevala (najbrž po grupah), so ju zatolili organi ljudske milice. Blago je dobila KZ nazaj, Veseličeva fanta pa bosta pred so. diščem gotovo dobila prizerno odškodnino za trud pri odkrivjanju slabega zagiranja trgovine.

Navedno molzemo samo mleko. Moravec Ivanka, učužbenka mlekarne v Metliki, pa je molzla denar — seveda za lastno uporabo. Kar 43.000 dinarjev je namolzla v kratkem času od že pomolženega mleka in v škodo kmetijske zadruge v Metliki. Zelo je zamerila, ko so ji to molžo preprečili; bila je globoko užaljena. Kljub temu jo je so. dišč obsedilo na eno leto dvzven prostost.

Pravo tovarištvo sta si izkazovala Po. točnik Jože in Ivec Jože iz KLO Stranska vas. Drug drugemu sta pomagala pri črnih zakolah in prodaji mesa. V taki medsebojni tovariški pomoči sta na črno zaklala kar 5 goved. Sodišč bo pri odmeri kazni verjetno upoštevalo, da dva složna bratca kot sta Po. točnik in Ivec lahko preneseta precej večje breme kot bi ga eden sam.

Da je kuhan krompir za delovnega človeka prav tako dober kot svinjska mast, je mislila Cvikovič Magdalena iz Tribuč. Zato je med 8 kg masti, ki jo je oddala, namešala kar 75% krompirja. Sest mesec v odvzema prostosti s prisilnim delom, pogojno na eno leto in 8000 dinarjev denarne kazni jo bo verjetno prepričalo, da kuhan krompir in mast pri oddaji ne gresta skupaj.

17 TISOCAKOV ZA PRIJAZNO USLUGO

Skrlj Vinko, učužbenec podjetja za povrilo tehnic iz Celja, je kot strokovnjak prišel lani popravljati tehnice v tovarno »Belsad«. Pa so ga naprosili iz mestnega podjetja »Mesarija« v Crnomelju, da bi še njihove tehnice malo popravil. In je prijazni možkar res popravil iz prijaznosti kar tako mímogrede po službenem času pet tehnic. Predložil je račun za popravilo, seveda tudi »prijazen«: 17.000 din ((ali kot so ugotovili: za dobro uro dela pri eni tehnici 3 in pol tisočake...)). Presenečen nad tako prijaznim računom, na podjetju tega niso hoteli priznati, na MLO pa tudi ne. Podjetni možkar se je zato obrnil na Urad za cene pri OLO, kjer je pri učužbenemu uradu Maceletu Janezu našel polno razumevanje v obliku potrdila, da so cene v računu »prijazne«.

Z izplačanimi 17 tisočaki v žepu se je Skrlj poslovil od prijazne Bele krajine s prijetnimi spomini, v kolikor mu teh ne bo kalilo zanimanje javnega tožilstva za njegovo izredno uslužnost.

GRADBENA DEJAVNOST SE SIRI PROTI SKOCJANU

Sprva se je pojavila gradbena dejavnost samo v mestu in bližnji okolici, potem pa se je podala tudi na deželo. S krepkimi krokami je začela stopati zlasti ob cesti proti Skocjanu. Sicer se zaenkrat pojavila le v privatnem sektorju, menda pa bo zašla tudi v zadružni in državni sektor. V Skocjanu bi jo predvsem potrebovali v teh dveh sektorjih.

Na sredi vasi so že dolgo izkopani neki jarki, za katere trdijo vaščani, da so temelji za zadružni dom. Precej je tudi opeke, lesa in drugega gradiva. Kredit in načrt za zadružni dom čakata, da bi ju uresničili.

Pa je tudi šola potrebna v Skocjanu. Ne morda zavoljo bahašča, pač pa iz nujne potrebe, kajti stavba, ki sedaj služi za šolo, se bo vsak čas podrla. Pa glej šmenta! Tu si pa stvari med zadružnim in državnim sek-

torjem močno nasprotujejo. Verjetno zaradi tega ne pride do graditve niti zadružnega doma niti šole. Dočim je za gradnjo zadružnega doma vse na razpolago in manjka samo še potrebná volja do dela, pa za gradnjo šole vsega manjka — razen dobre volje za delo, katere je baje v Skocjanu za to gradnjo skoraj preveč. Tako so vsaj ugotovili že večkrat na sestankih in kaže, da bo kar držalo.

Kako spremeniti ta nasprotja v medsebojno tekmovanje v gradnji obeh stavb, o tem naj bi razpravljali na masovnih sestankih v Skocjanu. Morda bi lahko posneli privatno gradbeno iznajdljivost.

ENIM DVE ZIVILSKI NAKAZNICI, DRUGIM PA...

Jordan Ivica, Makuc Fani, Mihovar Teresija, Janežič Antonija, Prime Franc, Butara Karol in Hodnik Franc, vsi iz KLO Bela cerkev, obiskujejo gimnazijo v Novem mestu. Kot dijaki imajo vso oskrbo v dijaškem internatu v Smihelu. Kot za ostale prejema uprava internata tudi za nje živilske nakaznice. To pa njihovih staršev ni motilo, saj so že ves čas od jeseni prejemali za svoje otroke živilske nakaznice tudi na krajevnem ljudskem odboru Bela cerkev. Tako so v petih mesecih oškodoval naš prehrambeni fond za 35 živilskih nakaznic. Seveda so na KLO zatrjevali, da morajo živilske nakaznice oddati v internat, čeprav tega niso storili. Zanimivo je pri tem, da je oče od Makucove član KLO in poverjenik za kmetijstvo, Jordan iz Drage pa je bivši trgovec in posestnik, ki spada pod obvezno oddajo.

Navedeni primer dokazuje, kako površno je poslovanje na nekaterih krajevnih ljudskih odborih, da ne opazijo tako grobih napak. Vsak, ki spada pod zajamčeno preskrbo, mora ob preselitvi v drug kraj prinesi s seboj potrdilo ljudskega odbora, da je črtan iz seznama zajamčenih potrošnikov in šele na podlagi takega potrdila lahko prejme živilsko nakaznico v novem bivališču. Tako potrdilo je gotovo moral izdati za navedene dijake tudi KLO Bela cerkev, vendar pa so še naprej izdajali živilske nakaznice. Zadevo bo obravnavalo javno tožilstvo.

SE VESTE?

Kragulja so mislili ukaniti člani lovske družine iz St. Petra pri Novem mestu. Na odprttem polju so mu nastavili pod kote kokoš, zraven pa past, češ, ko bo v lakomnosti priletel, da vzame kokoš, se bo ujel v past. Pa je prišel skrugalj kar po tleh, to je tak na dveh nogah brez peruti in rešil kokoš zapora, pravemu kragulju živiljenje, sebi pa preskrbel kokoško pečenko.

...da v Crnomelju še vedno agitirajo za vpis drugega ljudskega posojila. To sklepamo po tem, ker je tak propagandni letak še vedno nalepljen na razglasni deski teleodvadnega društva na suhem mostu v Crnomelju.

...da je med najbolj sramežljivimi ljudmi gotovo Adlešič Jure, kovač brez obrtnega lista v Vrhoveči št. 14 pri Adlešiču. Menda se iz same sramežljivosti vedno skrije pred popisovalcem statističnega urada v Crnomelju. Iz istega vzroka se gotovo tudi ne odzove pismenemu vabilu OLO, v katerem ga vabijo, naj se pride vendar vsaj malo pokazat. Priporočamo, da pošljejo ponj ponoči zaprt voz v Crnomelj, statistični urad bo na ta način morda le prisel do potrebnih podatkov...

...da v Crnomelju leta ni bilo sob za mnoge potrebitne ljudi, ki so v odgovornih službah, da pa je komisija (ki je seveda ni sestavil mestni stanovanjski referent) v enem dnevu odkrila kar 18 neizkoriscenih sob in eno družinsko stanovanje. Ce prištejemo k odkritim sobam še tiste, ki so se v zadnjih letih »izpremenile« v kopalnice in shrambe (!), se bo številka 18 še občutno dvignila v korist onih, ki so že pred davnim časom vložili prošnje za dodelitev skromne sobice...

Kako razumejo nekateri svoje dolžnosti v takem primeru, je pokazal ob tej priliki Verbič Mirko, kovač iz Ragrčeve vasi. Ko so ga poklicali naj gre pomagat gasiti, je izjavil, da ga tudi 100 milijenikov ne prisilda bi šel. Morda bi se za take našlo še kakšno drugo sredstvo, da bi bolj razumeli, kaj je v takem primeru dolžnost vsakega državljanja.

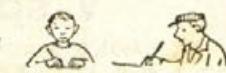
Cez dva dni je gorelo znova ob proggi iz Kandijske v Birčno vasi. Požarni pasovi ob tej proggi se vedno niso narejeni, zato se je suhljad vnela, čim so padli nanjo goreči kosji premoga iz lokomotive. Požrtvovalni gasilci iz Smihela so tudi tokrat požar omejili in preprečili ogromno škodo, ki bi nastala, če bi se ogenj razširil. Pri gašenju so jim pomagali tudi železničarji iz Novega mesta. Rešili so mlad smrekov gozd pred popolnim uničenjem. Ob poti nad požarnim mestom so stražili tudi najmlajši smihelski gasilci — pionirji, med katerimi se je posebno dobro izkazal Bruno Kopravnik.

kem času pogasili nevarni požar. Kljub prizadevanju Zupančičeve in Stanišeta je pogorelo okrog 2,5 ha gozda. Ce bi bili gasilci pravočasno obveščeni, bi gotovo preprečili škodo.

Kako razumejo nekateri svoje dolžnosti v takem primeru, je pokazal ob tej priliki Verbič Mirko, kovač iz Ragrčeve vasi. Ko so ga poklicali naj gre pomagat gasiti, je izjavil, da ga tudi 100 milijenikov ne prisilda bi šel. Morda bi se za take našlo še kakšno drugo sredstvo, da bi bolj razumeli, kaj je v takem primeru dolžnost vsakega državljanja.

Cez dva dni je gorelo znova ob proggi iz Kandijske v Birčno vasi. Požarni pasovi ob tej proggi se vedno niso narejeni, zato se je suhljad vnela, čim so padli nanjo goreči kosji premoga iz lokomotive. Požrtvovalni gasilci iz Smihela so tudi tokrat požar omejili in preprečili ogromno škodo, ki bi nastala, če bi se ogenj razširil. Pri gašenju so jim pomagali tudi železničarji iz Novega mesta. Rešili so mlad smrekov gozd pred popolnim uničenjem. Ob poti nad požarnim mestom so stražili tudi najmlajši smihelski gasilci — pionirji, med katerimi se je posebno dobro izkazal Bruno Kopravnik.

A Pisajo nam

Spekulantova pot je kratka

Kaj radi pozabijo nekateri vinogradniki na odločbo krajevnega ljudskega odbora o obvezni oddaji vina, če jo že več mesecev nosijo v žepu. Kdo bi misil na take »malenke« ... Zato morajo večkrat stopiti do takih pozabljalcev organi odkupnega podjetja in jih opominiti na izpolnitve obveznosti. Pa so ti včasih ti odkupni organi neučakani. Kar takoj je treba izpolniti obveznost, seveda, da se spet ne pozabi. Da pa se pri takih »naglicie« lahko komu kaj neljubega dogodi, naj pove naslednji primer:

V zbiralnico vina v Skocjanu so vozili vino »opozabljalci«. Precej jih je bilo in vsak je hotel vino čimprej oddati. Prevzemalec je imel z merjenjem vina polne roke dela. Toliko sort, barv in okusov vina že zlepa ni imel pred seboj. Vinometer je delal brezhibno cel dan, proti večeru pa se je menda naveličal in se uprl. Ni in ni hotel ugotoviti, koliko maliganov ima vino posestnika Jeriša Jožeta. Kljub vsemu zatrjevanju Jeriša, da je pripeljal svoje najboljše vino, je trmasti vinometer pokazal v tem »najboljšem« vnu posestnika Jeriša komaj 4 maligane. In glej čudo, prevzemalec je bolj verjet vinometru kot zagotavljanju gospodarja: in tako »dobreg« vina ni hotel sprejeti. Hočeš nočeš, Jeriš je moral odpeljati »najboljše vino« domov za lastno uporabo, na zbiralnico pa je drugi dan pripeljal vino v katerem je vinometer pokazal 8,50% alkohola.

Priporočljivo je, da kljub »naglicie« pri oddaji vina vinogradniki pazijo, da jim dež ne pada naravnost v sod, kadar točijo vino za oddajo, ker s tem samo brez potrebe tračijo čas s prevažanjem vina sem in tja. P. H.

ZADRUGA NAJ NABAVLJA VEC TAKEGA BLAGA, PO KATEREM POVPRASUJEJO ZADRUZNIKI

Občni zbor kmetijske zadruge v Dol. Toplicah je bil preteklo nedeljo. Zboru je poročal predsednik upravnega odbora, ki je podal točno sliko lanskega poslovanja. Seznanil je člane tudi z novim načinom trgovanja, po katerem bo zadruga lahko sama naročala blago, ki ga bo rabila. Navzoči so bili zadovoljni s poročili predsednika, ki je govoril tudi o razširitvi dosedanjih pravic upravnega odbora. Doslej je marsikater član zadruge bil prisiljen kupovati blago v Novem mestu, ker ga v domači zadruzi ni mogel dobiti. — Tajnik je poročal, da ima zadruga 40.000 din primanjkljaja, ki pa je krit s terjavnimi, ki jih ima zadruga do dolžnikov. Nadzorni odbor je poročal, da je bilo poslovanje v redu, nakar je bil stari odbor razrešen.

V novi upravni odbor so bili izvoljeni Stane Strniša, Franc Dečman, Peter Henigman, Vincenc Povše iz Toplic, Jože Kobe iz Dol. Sušic, Franc Zupančič iz Šelišč in Franc Gril iz Bušinca.

Ker sta bili razpuščeni KZ v Poljanah in v Podhosti, blago pa je prišlo iz teh dveh trgovin v topliško zadružno, si bodo člani bivših KZ naknadno izvolili zastopnike v upravnem odboru. — V nadzornem odboru so novi člani Franc Sobar, predsednik KLO, Oskar Klemenčič in Lojze Poljanšek. Za delegata v okrajno poslovno zvezo je bil izvoljen Stane Strniša.

Ker sta bili razpuščeni KZ v Poljanah in v Podhosti, blago pa je prišlo iz teh dveh trgovin v topliško zadružno, si bodo člani bivših KZ naknadno izvolili zastopnike v upravnem odboru. — V nadzornem odboru so novi člani Franc Sobar, predsednik KLO, Oskar Klemenčič in Lojze Poljanšek. Za delegata v okrajno poslovno zvezo je bil izvoljen Stane Strniša.

FIZKULTURA.

DOLENSKA PLANINSKA STAFETA NA CAST PRAZNIKA OF

V nedeljo zjutraj je krenila na pot štafeta novomeških planincev, ki nosi pozdrave dolenskih ljubiteljev gora III. kongresu OF Slovenije. S Trdinovega vrha se je spustila proti Tovarni in Podgradi, od tam na Uršinsko selo, kjer je prevzela druga skupina članov PD Novo mesto. Ta je nadaljevala pot čez Poljane na Podstenice, kjer so štafetno palico prevzeli člani PD Zelezničar iz Ljubljane. Stafetna palica bo šla čez Rog na Kočevje in skozi Sodražico na Notranjsko proti bohinjskim goram na Triglav. Stafetno palico, ki predstavlja lep rezbarski izdelek, je naredil tovarš Slavko Hotko, upravnik podjetja »Jelka« v Zužemberku.

NOVOMESCANI NA REPUBLISKEM PRVENSTVU V KROSU

V nedeljo 8. aprila je bilo v Litiji prvenstvo republike v krosu. Tekmovalci je bilo 156 teklačev iz 16 društev. Sodelovala so tudi majhna podeljska društva, kar predstavljajo posebno razveseljivo dejstvo, da se fizkulturna širi. Nastopila je tudi novomeška lahkoatletska ekipa s 6 tekmovalci. Zal so nekateri dobri teklači ostali doma zaradi bolezni (Lenart). Proge so tekle tik ob Savi, bili so naporne, pa tudi nevarne. Vsako preverjanje ali slabo ravnotežje bi tekmovalca spravilo lahko v mrzlo Savo.

Uspehi:

Člani 3000 m: 1. Kranjc Emil 11:37 (Odred). Za Krko sta nastopili mihiče.

Člani 7000 m: 25 tekmovalcev. 1. Petek Vid (Odred) 23:04. Za Krko je nastopil Jože Glonar in zasedel v hudi konkurenči 14. mesto.

Mladinke 800 m: (15 tekmovalk) 1. Kokolj Frančka (Litija) 2:05. Za Novo mesto so nastopile 3 mlađinke. Lep uspeh je do-

Clani so naročili upravnemu odboru, da čimprej poskrbi za okrepitev trgovine, da nabavi čimveč blaga, po katerem povprašujejo zadružniki in da ustanovi živinorejski odsek, ki bo dobil košnjo v kočevskih hribih.

G. D.

SENO BI RADI, KOSENIC PA NE VIDIMO...

Pred kratkim smo pisali o državnem povezstvu Planina nad Semičem. Rekli smo, da imamo vse pogoje za širok razmah živinoreje. Pereče je vprašanje preskrbe z vodo, ki nam je je lani stalno primanjkovalo. Shrambe za vodo odnosno cevi niso bile v redu in se je ogromno dragocene tekočine razgubilo v zemljo. Letos bomo shrambe popravili in bo vode dovolj. Živino bomo pasli v Tolpičicah. Lahini in v Sredgori.

Naše parcele so ponokod pomešane s parcelami zasebnih okoliških kmetov. S temi ljudmi se še nismo mogli zediniti zaradi potrebne zamenjave nekaterih travnikov. Nekateri nočejo razumeti niti svojih potreb, niti potreb našega posestva; so tudi tak med njimi, ki bi bili voljni zamenjati košenice le tako, da bi dobili mnogo večje in boljše površine.

Posestvo mnogim kmetom že več let pomaga v marsiketerem oziru. Nekateri celo misljijo, da jim je enostavno dolžno pomagati. Ze prihajajo prositi za košnjo sena, niso pa